

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1133 26 tháng 3 năm 2017

Thơ ngỏ

Ổn Định

*Có Trời có Đất hợp hòa yên
Thân hình chuyển tiến không giao động
Quý yêu chính mình tự gieo trồng
Nguyên lý Đạo Đời chiếu chiếu thông*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao giờ ra đi của Bé lại thay đổi bất ngờ như vậy
- 2) Siêu việt là sao?
- 3) Chiếu thức là sao?
- 4) Sanh độ là sao?
- 5) Chư Phật chư Tiên và Thượng Đế có giúp đỡ không?
- 6) Giúp bằng cách nào?
- 7) Bé được bình an đến nơi lúc nào?

<p>1) <i>Hỏi: Tại sao giờ ra đi của Bé lại thay đổi bất ngờ như vậy?</i></p> <p>TL: Thưa Bé đang sống trong sự bảo bọc của tình thương, cho nên duyên nào đến thuận tiện thì Bé phải tuân theo, chuyện của Thượng Đế làm chúng sanh không thể nghĩ bàn được, cuộc ở hay đi cũng do tình thương sống động quyết định, đã nói là vô sanh thì không có sự nghĩ bàn về sống chết nữa, đi để độ, đi để đem lại sự an lành cho mọi giới, phối hợp cả một nguyên lý tinh vi và siêu việt.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Siêu việt là sao?</i></p> <p>TL: Thưa không luận bàn mà hình thành, đó là dung điểm tiến hóa của tâm linh, lúc nào cũng sống động, linh hoạt vô cùng, nó cũng là ánh sáng từ bi vô sanh, Bé luôn luôn khuyên người đời, thiền nhiều trong ngày để có cơ hội tận hưởng ý thiên lành vô sanh của Bề Trên chiếu thức.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Chiếu thức là sao?</i></p> <p>TL: Thưa chiếu thức tức là từ quang của chư Phật chiếu thẳng vào chơn tâm của hành giả, không học mà hiểu, không lo mà làm được. Cứ vậy mà tiến tới vô cùng sanh độ.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Sanh độ là sao?</i></p> <p>TL: Thưa sanh độ lúc nào cũng sáng suốt trong lành, chiếu giúp mọi nơi, ở thế gian thì có ánh sáng của bóng đèn, ở thiên đàng thì có từ quang tức là ánh sáng từ bi.</p>
<p>5) <i>Hỏi: Chư Phật chư Tiên và Thượng Đế có giúp đỡ không?</i></p> <p>TL: Thưa những vị cao quý ấy không giúp Bé thì Bé đâu có cơ hội trực diện với các bạn ở ngày nay.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Giúp bằng cách nào?</i></p> <p>TL: Thưa giúp bằng cách ban chiếu cho Bé lúc Bé hướng về họ, tức là Bé lúc nào cũng phải thiền giác về tâm linh, thì mới nhận được sự ban chiếu tinh vi đó.</p>
<p>7) 27-09-91</p> <p><i>Hỏi: Bé được bình an đến nơi lúc nào?</i></p> <p>TL: Thưa Bé đã được bình an đến nơi vào lúc 11 giờ khuya 26-09-91, mọi sự đều được bình an và tốt đẹp, thành thật cảm ơn và Chư Vị đã hỗ trợ.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

THẦY VỀ

Hồ ơi! Trông đợi Thầy về,
Hai Không mở cổng ngục ngay cốc Thầy.
Tình người bạn đạo vui say,
Tâm mừng vui nhộn, hồ ơi!
Tâm mừng vui nhộn đổi thay vui cười.

Hồ ơi! Cảm mến người người,
Về đây dọn dẹp đổi thay khí trời.
Tập trung khai triển hợp thời,
Vui say mùi đạo, hồ ơi!
Vui say mùi đạo mở lời nhủ khuyên.

Hồ ơi! Tái hợp tiền duyên,
Người người hoan lạc rõ miền Đại La.
Tình Trời sánh tựa tình Cha,
Thương yêu tha thứ, hồ ơi!
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương.

Hồ ơi! Bản lĩnh như gương,
Khai tâm mở trí yêu thương độ hành.
Tự mình khai thức thực hành,
Mỗi ngày hai cử, hồ ơi!
Mỗi ngày hai cử thực hành pháp môn.

Hồ ơi! Vạn lý sanh tồn,
Hồn khôn hồn tiến hồn ôn học bài.
Chung lo dọn dẹp hằng ngày,
Cùng chung huynh đệ, hồ ơi!
Cùng chung huynh đệ an bài nội tâm.

Hồ ơi! Huynh đệ uyên thâm,
Tâm ta tâm họ tâm tâm đường đi.
Chẳng còn lý luận khinh khi,
Tình thương đạo đức, hồ ơi!
Tình thương đạo đức tâm thì đạt an.

Hồ ơi! Huynh đệ bạc bần,
Khai thông trí tuệ khai màn đạo tâm.
Quy về một mối uyên thâm,
Tâm tâm chơn thức, hồ ơi!
Tâm tâm chơn thức siêu âm đạo đời.

Hồ ơi! Huynh đệ nơi nơi,
Về đây học hỏi tự rời tham sân.
Tình Thầy tình bạn nghĩa ân,
Cùng chung thức giác, hồ ơi!
Cùng chung thức giác ân cần dựng xây.
Hồ ơi! Chung sống vui say,
Ngày ngày thuyết giảng dịp may vẫn còn.
Khai thông cảm thức đường mòn,
Bề Trên ân độ, hồ ơi!
Bề Trên ân độ vẫn còn trợ trợ.

Hồ ơi! Khai triển giác giờ,
Cảm thông Thiên Địa giác mơ chẳng còn.
Tự mình khai triển ni non,
Con đường vạch sẵn, hồ ơi!
Con đường vạch sẵn thẳng đường ta đi.

Hồ ơi! Chẳng ngại chẳng nghi,
Trì tâm thực hiện dự thi trường đời.
Thầy ban đủ lý đủ lời,
Hành trang sẵn có, hồ ơi!
Hành trang sẵn có sẵn sàng tự đi.

Hồ ơi! Uyển chuyển dự thi,
Trí tâm thanh tịnh chẳng nghi chẳng ngờ.
Tự mình dẹp bỏ giác mơ,
Tâm linh khai triển, hồ ơi!
Tâm linh khai triển thiên cơ hữu hình.

Hồ ơi! Tiến hóa do mình,
Trì tâm học hỏi hành trình Trời ban.
Diễn thanh khai triển phát quang,
Tâm an thanh tịnh, hồ ơi!
Tâm an thanh tịnh vượt ngang đạo đời.

Hồ ơi! Thức giác hợp thời,
Trời cao bề rộng mở lời nhủ khuyên.
Khuyến người tái hợp tiền duyên,
Công phu tu tiếp, hồ ơi!
Công phu tu tiếp tạo yên tạo hòa.

Hồ ơi! Điển giới thật thà,
Trì tâm thanh tịnh tự hòa hư không.
Tham thiền nhập định hóa công,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có giải vòng ước mơ.

Hồ ơi! Giải tỏa u ơ,
Thầy về hỗ trợ điển cơ thực hành.
Hương về nguồn cội thanh thanh,
Tâm không động loạn, hồ ơi!
Tâm không động loạn thực hành đến nơi.

Hồ ơi! Nguyên lý của Trời,
Bao la lớn rộng hợp thời tiến thặng.
Chẳng còn lý luận khó khăn,
Chồng tu vợ giúp, hồ ơi!
Chồng tu vợ giúp ở ăn điều hòa.

Hồ ơi! Khai triển thật thà
Vượt qua tai nạn tự hòa chơn tâm.
Lý Trời quả thật diệu thâm,
Tâm đường tự thức, hồ ơi!
Tâm đường tự thức giữ tâm thanh hòa.

Hồ ơi! Giải bỏ ý ma,
Thần kinh mạnh mẽ chan hòa tình thương.
Trì tâm khai lối mở đường,
Tâm minh đời đạo, hồ ơi!
Tâm minh đời đạo tự lường tự đi.

Hồ ơi! Đạo ở trong ni,
Trì tâm thực hiện đạt thì quán thông.
Cảm minh rõ rệt tự phòng,
Chẳng còn mê chấp, hồ ơi!
Chẳng còn mê chấp thông dong đạo đời.

Hồ ơi! Khai mở ý lời,
Bền tâm thực hiện, về Trời nay mai.
Điển tâm hướng thượng chẳng sai,
Hai vai thanh nhẹ, hồ ơi!
Hai vai thanh nhẹ tiến hoài không ngưng.

Hồ ơi! Cảm thức tự mừng,
Vui say đời đạo cảm ứng luật Trời.
Chẳng còn đợi thỉnh với mời,
Tự mình thực hiện, hồ ơi!
Tự mình thực hiện những lời Thầy ban.

Hồ ơi! Tránh cảnh miên man,
Tự do khai triển dọn đường tự đi.
Bền tâm nhịn nhục dự thi,
Điện năng sẵn có, hồ ơi!
Điện năng sẵn có tự truy tự lùng.

Hồ ơi! Thiên cảnh vô cùng,
Tu hành tiến hóa tự vùng đứng lên.
Độ đời cảm thức bên trên,
Nền cao tận độ, hồ ơi!
Nền cao tận độ tự quên tranh giành.

Hồ ơi! Khai mở thực hành,
Đến nơi đánh lễ điển thanh điển hòa.
Ý Trời quán độ chung nhà,
Độ tha tại thế, hồ ơi!
Độ tha tại thế chung hòa tiến lên

Hồ ơi! Sẵn có đạo nền,
Quên đi thế sự tự nên đạt thành.
Chẳng còn lý luận đấu tranh,
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu lưu manh làm gì?

Hồ ơi! Cảm thức dự thi,
Trần đầy nhịn nhục tâm ghi điều lành.
Cơ tảng khai triển lại nhanh,
Thành tâm tận độ, hồ ơi!
Thành tâm tận độ điển thanh điển từ.

Hồ ơi! Ảnh hưởng người người,
Lui về thanh tịnh chung cười nở hoa.
Đó là nguyên lý thật thà,
Vui say mùi đạo, hồ ơi!
Vui say mùi đạo chan hòa khí thanh.

Hồ ơi! Tự giác thực hành,
Hành cho trúng đích sử xanh chẳng còn.
Một lòng một dạ sắt son,
Thực hành chơn chánh, hồ ơi!
Thực hành chơn chánh hợp sanh ý Trời.

Hồ ơi! Cảm thức nơi nơi,
Đời là tạm cảnh chơi vui tạo sâu.
Tu hành khai triển nhiệm mầu,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có rõ tàu về quê.

Hồ ơi! Chẳng có chán chê,
Quê ta sẵn có ta về hưởng thôi.
Thế gian đi đứng lại ngồi,
Tranh đua cướp giựt, hồ ơi!
Tranh đua cướp giựt mưu cầu ý tham.

Hồ ơi! Tự thức chẳng làm,
Ý tâm thanh nhẹ tự am nội tình.
Càng tu càng tiến càng minh,
Nội tình xinh đẹp, hồ ơi!
Nội tình xinh đẹp chuyển khuynh về Trời.

Hồ ơi! Chuyển tiếp hợp thời,
Tâm linh cõi mở đời đời dựng xây.
Chẳng còn ý niệm đối thay,
Tu hành tinh tấn, hồ ơi!
Tu hành tinh tấn đối thay tình đời.

Hồ ơi! Ý nguyện thành thời,
Trời cao tận độ mở lời nhủ khuyên.
Khuyên đời tự sống mới yên,
Về nơi thanh tịnh, hồ ơi!
Về nơi thanh tịnh tự xuyên đạo đời.

Hồ ơi! Khai mở lý lời
Độ tha tại thế rõ Trời trong tâm.
Chẳng còn nịnh bợ hát ngâm,
Đến không cũng phải, hồ ơi!
Đến không cũng phải tự tâm về Không.

Hồ ơi! Chẳng có lòng vòng,
Truy ra chơn lý thông dong đạo đời.
Khai thông đồng nhịp hợp thời,
Trì tâm khai mở, hồ ơi!
Trì tâm khai mở đời đời tiến thân.

Hồ ơi! Thanh nhẹ ý lời,
Bình tâm học hỏi tự vui lòng sâu.
Chẳng còn mưu định cơ cầu,
Hương thanh đạt pháp, hồ ơi!
Hương thanh đạt pháp nhiệm màu quang khai.

Hồ ơi! Chẳng có ai tài,
Thầy ban chơn thức tiến hoài không ngưng.
Chẳng còn lý luận lừng khùng,
Trí tâm khai triển, hồ ơi!
Trí tâm khai triển tiến từng phút giây.

Hồ ơi! Hoàn cảnh là thầy,
Dạy cho hiểu đạo ngày ngày sửa tu.
Chẳng còn khờ dại thêm ngu,
Tu cho đắc đạo, hồ ơi!
Tu cho đắc đạo đối trao thiên tình.

Hồ ơi! Khai triển một mình,
Thành công ảnh hưởng hành trình độ tha.
Trở về thực chất thực tà,
Minh tâm kiến tánh, hồ ơi!
Minh tâm kiến tánh trải qua đạo đời.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.
Hai Không, 21-11-1990

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VÁN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 4)

Bạn đạo: Dạ, cảm ơn Thầy.

Bạn đạo: Trong cái, tôi mới đọc những cái sách của Thầy, và tôi có nói về cái vấn đề nghiêng về cuốn sách của đạo Lão,

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Thì tôi mới đúc kết rằng tìm thấy rằng cái pháp môn của Thầy lấy ra từ đạo Lão, đạo

Phật ...

Đức Thầy: Thì ở trong đó cũng qui về đó thôi; bởi vì là lập lại trật tự mà thôi.

Bạn đạo: Bởi vì nó có rất nhiều pháp môn giống pháp môn của Thầy; từ pháp môn Soi Hồn, cho đến Pháp Luân Thường Chuyển....

Đức Thầy: Phải rồi.

Bạn đạo: Xin cảm ơn.

Bạn đạo: ...

Đức Thầy: Cái đó làm cho cái răng cứng, cứng cáp; cái đó ba mươi sáu cái.

Bạn đạo: Dạ, kính thưa Thầy, kính thưa quý vị, vì thời gian có hạn Thầy chỉ còn năm phút nữa thành ra quý vị nào có câu hỏi thắc mắc gì, xin quý vị hỏi.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, đa số có những người tập Thiền lâu, nhưng mà không biết là, làm sao để mà biết mình có Thanh Điền hay không?

Đức Thầy: Cái đó là họ; họ thiền bao lâu?

Bạn đạo: Có nhiều người Thiền, nhưng mà theo cái phương pháp nội công, hay là những cái phương pháp mà Yoga khác;

Đức Thầy: Không, cái đó khác; Yoga đó là họ không thấy được; còn cái này, nhờ cái Soi Hồn này đó, sau này nó thấy cái điện nó dẫn giải trên bộ đầu, và nó đổi tánh tình, và mình thấy mình sáng suốt hẳn lên, và mình chịu tìm hỏi, tìm kiếm, và chấp nhận. Lúc đó nó mới thấy cái thanh điền của nó: khi mà nó tới một người bạn không thiền, thì họ nhận thức nó con người khác: con mắt nó sáng, và tư tưởng nó được đổi khác.

Bạn đạo: Nhưng mà cũng có nhiều người Thiền theo pháp môn này, nhưng mà họ chỉ nghe tiếng "O, o," trên đầu. Cho nên, là họ cũng không có hiểu cái tiếng "O, o," đó là gì, và làm sao mà biết được?

Đức Thầy: "O, o" đó là cái điện; ở trên trung tim bộ đầu mà "O, o," họ phải phóng nhẹ ra để đi, thừa tiếp Bên Trên. Bởi vì chúng ta giáng sanh bởi một luồng điện, mà vô trong cái cơ thể của, của, của người mẹ, phân ra Âm, Dương, rồi mới tạo ra đầu, mình, tay, chân; khi thích hợp với phần hồn, lúc đó chúng ta giáng sanh, nó mới giáng xuống được. Thì bây giờ chúng ta trở về, là trở về với cái Mâu Ni Châu, là luồng điện. Cho nên, cái điện chúng ta xuất ra, bởi bộ đầu, thì nó phải học hỏi cái Thanh Điền, thừa tiếp cái Thanh Điền kia. Khi chúng ta nhập xác lúc đầu đó ..., nó hút bởi sức hút của Hồng Trần, nó kẹt ở thế gian; thành ra

cứ lo cái chuyện trước mặt không à. Bây giờ nó tập trung rồi, nó mở ra; lên, mới thấy; rồi phải học qua một khóa "Trở Về Nguồn Cội." Đó. Cho nên, nghe "Í, í; o, o," nghe trên đầu này đó; rồi sau, nghe thanh, thanh, thanh; rồi hết thanh, hết tiếng kêu, tới ánh sáng; nhắm mắt thấy ánh sáng. Lúc đó mới kêu bằng, "Thanh Điền;" lúc đó tự nhiên nó nói về thanh điền cho Anh nghe. ...

Bạn đạo: Dạ, còn khi mà mình Soi Hồn đó, khi mà cái tai thường thường là, nếu mà chú ý, thì nghe thấy có những cái âm thanh khác nhau, thí dụ âm thanh do bên ngoài nó tác động vào lỗ tai, nghe tiếng "Âm, âm."

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Nhưng mà nếu chú ý kỹ ấy thì có những cái tiếng rất thanh; mà nếu chú ý kỹ nữa thì có những cái tiếng rất nhỏ, như vậy là mình nên chú ý,

Đức Thầy: Chú ý nghe trên trung tim bộ đầu này. xuất ra, thì cái âm nó thanh, hết sức thanh; nó riu riu, riu, riu, thanh, thanh, thanh; rồi từ từ nó tan đi. Một thời gian lâu, mình nhắm mắt, tắt đèn đi, mình vẫn thấy ánh sáng. Còn cái chuyện mà bịt như thế này mà còn nghe những cái chuyện động loạn ở thế gian này, là cái này, cái Pháp Luân, làm chưa đúng: còn yếu, nó còn trược cho nên nó mới thu hút cái ngoại nhập. Còn khi mà chúng ta khai thông cái Đốc Mạch rồi, thì nhắm con mắt, bịt như thế này, nó quên hết, nó không có nhớ cái chuyện xung quanh nó nữa; mà muốn kêu nó trở lại, cũng được; mà lúc nào nó cũng tỉnh táo. Cho nên, "Trong cái mê, có tỉnh," là người ta nói nó "mê," nhưng mà nó rất tỉnh, không có mê! Thấy không? Còn cái "hôn trầm" là khác: ngồi đó mà không biết mình ngồi ở đâu, này kia, kia nọ. Rồi họ nói gì, mình không hiểu; kêu mình, mình cũng không oi!" Cái đó là "hôn trầm."

Bạn đạo: Với lại là có nhiều người tập, ví dụ như họ thức vào khoảng 1 giờ,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Để họ bắt đầu Soi Hồn,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì tự nhiên lúc đến giờ đó họ nghe cái thấy tiếng "O, o, o" ở trong lỗ tai; thì cái đó là

gì?

Đức Thầy: Cái đó là nhắc đó. À. Phải đúng cái giờ đó, bởi vì nó làm quen rồi, cái Pháp Luân nó làm quen rồi, thì đúng cái giờ đó, nó, cái thực phẩm đồ này kia, kia nọ,...) và cái luồng điện nó, nó, cái giờ đó, giờ ly tâm, nó rút lên, nên nó mới nghe “O, o, o;” họ đến nhắc nó! Thì nó ngồi dậy, làm. Cho nên, sau này những người mà tu nhẹ rồi, 6 giờ sáng, kêu, làm mát cái xương sống; rồi 12 giờ trưa, cũng mát, đương trời nóng mà cảm thấy mát ở trong mình; rồi 6 giờ tối cũng vậy; rồi tới giờ khuya, 12 giờ khuya, nó tỉnh dậy, thiền; cũng như là người ta nhắc vậy. Cho nên, cái chiều hướng đổi của cơ tạng của nó: đúng giờ đó nó mở ra, thì nó dậy nó thiền; thì khởi đồng hồ. Chớ mấy ông sư ở trên núi mà, đâu có đồng hồ? Ông cứ đúng giờ là ông dậy ông thiền. Đó.

Bạn đạo: Dạ, con cũng có làm theo như pháp môn này, nhưng mà lúc mà, sau khi mà làm Pháp Luân Thường Chuyển xong đó, Nhập Định. Nhưng mà ngồi một chút xíu tự nhiên cái gót chân nó nóng rất là nóng, và khó chịu, như vậy là do cái sự...

Đức Thầy: Cái đó không đúng! Cái Pháp Luân chưa đúng, Pháp Luân chưa đúng!

Bạn đạo: Mà tại sao cái gót chân nó lại rất là nóng, nó nóng như lửa?

Đức Thầy: Nó nóng như lửa, đó là còn tà khí ở trong mình.

Bạn đạo: Nhưng mà làm sao giải thoát được?

Đức Thầy: Muốn giải thoát, cái đó là chỉ Soi Hồn và Chiếu Minh, nằm hít thở đi; khoan ngồi Thiền cái đã; ngưng cái ngồi Thiền đi. Hả?

Bạn đạo: Nhưng mà lúc trước làm thì không bị; nhưng mà thiền một thời gian về sau này bị,

Đức Thầy: Bởi vì rước cái động loạn vô trong mình; cái dâm tánh nó xuất phát; có gì đâu! Rồi bây giờ ph ải nằm làm Pháp Luân, để cho nó giải ra hết ra, bởi vì cái nằm Pháp Luân đó nó khai thông tứ chi, nó trị cái nóng đó luôn; thấy không? Cho nên, cái đó, nó có cái dâm tánh mà nó trì trệ như vậy đó.

Bạn đạo: Dạ.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, Thầy làm ơn cho con hỏi một câu.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Trong khi mình đang Thiền giác đó, thì tự nhiên trên bộ đầu mình thấy như là gió bão;

Đức Thầy: Ừ, ừ.

Bạn đạo: Mà tóc mình mát như là gió bão; là cái hiện tượng gì?

Đức Thầy: Quý lắm; cái đó là cái thanh điện của mình được xuất phát. Cho nên, cứ thả lỏng và đi tới luôn luôn.

Bạn đạo: Thưa Thầy, các bạn đạo nói rằng là, “Thiên Cơ bất khả lậu,” vậy thì, thưa Thầy, có thể lậu được không, để con xin phép?

Đức Thầy: Bởi vì cái “Thiên Cơ bất khả lậu, bây giờ nói này kia, kia nọ, nó không hữu ích cho người đương hành.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cho nên, người ta kêu bằng, “Thiên Cơ bất khả lậu.” À. Cho nên, “Ông tu, ông đắc; bà tu, bà đắc,” là mình tu để đi tới, nó chắc hơn; mà nghe ông kia ông nói rằng, “Đây, đây sắp sập rồi đó!” Phải không? “Đất này sắp sập!” Mình lo âu! Cái đó hại người ta. Cho nên, người ta nói “Thiên Cơ bất khả lậu;” có thấy gì thì thấy, cũng không có chắc, bởi vì Vô Vi nó không có cho phép tin! Chừng nào xảy tới là một chuyện; còn thấy là một chuyện; “Tôi hiểu thôi; tôi không có thể phở biến được.” Thí dụ vậy, kêu bằng, “Thiên Cơ bất khả lậu.” Mà lậu ra là có tội: làm người ta bấn loạn thần kinh!

Bạn đạo: Vọng động.

Đức Thầy: À ! Nói, “Bây giờ Cali sắp sập rồi!” Nói một cái, người ta, hại người ta; phải không? À! Rồi cái phần nào, nếu mà có Thượng Đế, có chư Phật, thì phải làm việc cho những người ngu muội; thấy không? Bây giờ như ở thế gian này những vị bác sĩ phải làm việc cho người bệnh; phải chữa? Thì họ phải lo chứ! Rồi tới giờ đó, nó có cuộc di chuyển. Như chúng ta từ Việt Nam bay qua đây, ngồi đây nói chuyện; cũng phải có người

ta lo chứ; không có người ta lo, chúng ta đi đâu có được? Phải không? Thấy rõ chưa? Cho nên, đừng có tin những cái sấm truyền mà tai hại; rồi ngồi đó luận đi, luận lại, rồi khùng; nóng cái đầu luôn. Cho nên, phải sửa mình để đi tới. Bởi vì chúng ta là Đấng Vô Cùng, không có sự tiêu diệt mà sợ! Lo làm chi? Đó. Nói gì, bây giờ ở Việt Nam ra đây thấy rõ ràng rồi: lo cái gì nữa? Nhà cửa tiêu tan; tiền của hết trở rồi; lo cái gì nữa? Hỏi trước mình nói, "Ồ, mấy chục năm sau tôi còn về tôi được

hường cái đám đất đó." Bây giờ hưởng thử coi! ... Nó cho mình hết một cú một rồi, để mình hiểu rồi: mình phải đi về cái sự sáng suốt vô cùng của chính mình. Không lo nữa! Phải không? Từ đó chúng ta đến đây được, thì từ đây chúng ta sẽ đến đó, như không; không sao. Tin nơi khả năng của chính mình, mới là đúng.

Bạn đạo: Dạ.

BẠN ĐẠO VIẾT

Hemet ngày 21 tháng 3 năm 2017

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điện Năng,
Thưa các bạn:

Đây là tiết mục CHIA SẺ TÂM TÌNH, PHÁT TRIỂN TRÍ TÂM. Làm sao khai triển THỨC HÒA ĐỒNG để có HÒA BÌNH CHUNG SỐNG với nhau? Muốn có sự HÒA ÁI TUƠNG THÂN, BÌNH ĐẲNG ĐỐI ĐÃI với nhau thì phải học hỏi để có sự hiểu biết, thông cảm cùng với mọi sự mọi vật. Ví dụ như con mèo thì phải bắt chuột, con chuột thì phải ăn vụng dưới bếp, con gà thì phải gáy, con chim thì phải hót líu lo, con chó gặp người lạ thì phải sủa, và con người thì phải tham lam v.v... Đó là quy luật theo sự tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất. Nếu chúng ta không chịu chấp nhận và bất mãn với cái quy luật đó, chống lại với nó, đó là chúng ta sai, chứ cái NGUYÊN LÝ của sự vật không có sai chút nào hết.

Nhưng cũng có những trường hợp ngoại lệ hay ngoài lẽ như sau: con mèo mà không chịu bắt chuột là con mèo tu (người đời cho nó là con mèo ngu), con chó gặp người lạ mà không chịu sủa là con chó tu, con người mà không tham lam là con người tu, con chim không hót buổi sáng mà đi hót ban đêm là con chim tu. Để tôi kể cho các bạn nghe về con chim tu:

"Có một đạo nọ cũng lâu lắm rồi, có một con chim cứ vào gần giờ Tý mỗi đêm là nó bay tới đậu trên mái nhà của Thiên Đường anh chị T.H. ở San Diego. Nó cất lên tiếng hót rất hay: có đầu có đuôi, tiếng dài tiếng ngắn, lúc thẳng lúc trầm, có trước có sau, có trên có dưới, có bài có bản dang hoàng, chung thủy hữu tình hay lắm. Cứ đứng vào giờ Tý là nó bay đến hót líu lo như vậy đó hằng đêm để đánh thức anh em chúng tôi thức dậy TU THIÊN. Ôi! Nó hồn nhiên và đẹp làm sao cái thươ ban đầu lưu luyện ấy! Cái thươ mà hồng môn chưa phân, âm dương chưa phân, chưa có biết gì hết về ĐẠO, ngày như đêm, đêm như ngày, mờ mờ mịt mịt chỉ thấy vui mà thôi. Cái giây phút mới bắt đầu tập sự TU HẠNH, nó thươ ngây linh thiêng huyền diệu làm sao đó! Mà không thể nào dùng giấy viết bút mực, lời nói nào để mà diễn tả lại hết cho được. Cho đến lúc sau này khi chia sẻ tâm tình cùng các bạn, tôi mới biết đặt tên cho cái bài hót đó là ĐẠ CỔ HOÀI ... TU, nghĩa là CÔNG PHU LUYỆN ĐẠO ĐÊM KHUYA. Nó hót như vậy cho đến khi anh chị em chúng tôi thức dậy rửa mặt, khoan chân chấp tay ngồi thiền, nó mới ngừng và bay đi." Con chim mà nó biết nhắc nhở người tu như vậy đó. Nó khôn quá trời. Tôi tự hỏi, còn mình là người thì làm sao đây? Viết đến đây tôi cảm thấy mắc cỡ quá, muốn độn thổ luôn! Bắt cười quá, đến đây tôi mới nhớ ra và hiểu được một câu trong cuốn NGUYÊN LÝ TẬN ĐỘ của ĐỨC THẦY như sau: "Khi đọc và hiểu được NGUYÊN LÝ của TRỜI ĐẤT thì hồ thẹn với chơn tâm thanh tịnh của chính mình." Nhưng mà luận cho đến cuối cùng: Núi là núi mà sông là sông, Tiên Phật là Tiên Phật mà con người là con người, không thể nào lẫn lộn với nhau được. Nếu không PHÂN MINH ĐỜI ĐẠO thì coi chừng ma dẫn lối, quỷ đưa đường đi lạc qua bên BÀNG MÔN TẢ ĐẠO hồi nào không hay. Vậy chứ bàng môn tả đạo là gì? Xin thưa bàng môn tả đạo là phái tu theo bùa phép thần thông, đó là môn Võ Phật.

Vài lời xin chia sẻ tâm tình cùng các bạn cho vui đời vui đạo. Kính chào các bạn.

Quý Thương,
Bành Chí.

Hemet ngày 23 tháng 3 năm 2017

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điển Năng,
Thưa các bạn:

Đây là tiết mục CHIA SẺ TÂM TÌNH, THAM GIA PHÁT TRIỂN TRÍ TÂM, XÂY DỰNG TIẾN HÓA qua những câu chuyện vần thơ của mọi người. Như chúng ta đều biết làm thơ của Vô Vi là để dạy dỗ lục căn lục trần cùng Tánh Vía của mình, ngoài ra thì chẳng còn ý nghĩa gì nữa.

Sẵn đây cũng có một bài thơ chia sẻ cùng các bạn:

Hợp Nhút

Hợp Nhút Vô Vi chẳng có ngu
Dứt Khoát Tâm Tu tự giải mù
Thực hiện Tình Thương và Đạo Đức
Thức Giác Bình Tâm chẳng tạo mù
Thương Con chỉ có Cha Trời
Hơn thua ganh ghét chỉ có người thế gian

Kính Bái
Bành Chí